

FERHAD IÇMO

EVİNÂ TE

HELBEST
1998

EVÎNA TE
Helbestvan: Ferhad Içmo
Kombiyûter: F. Içmo

Derhêner û çapa dîjîtal
Sîrwan Hecî Berko
Malpera Amûdê
www.amude.de
info@amude.de

Hamû mafên çapê parastî ne.
© Ferhad Içmo û malpera Amûdê (05/2002)

DIYARÎ

Ji bo:

**Mîr Miqdad Medhet Bedirxan,
bavê rojnamegeriya kurdî**

***Ferhad Içmo
Qamişlo- 1998***

NAVEROK

Evîna te	06
Mam Welî	08
Hês'rên Gunehan	11
Min tu navê	13
Kewê Çayê Behdîna	16
Kemal	19
Evîna Xema	22
Alên Hêv'ya	26
Li Ber Ba Ket	28
Bersiv	30
Kak Bextyar	33

PÊŞGOTIN

Bi sedên sala zimanê Kurdî hatiye jibîrkin û talankirin û edexekirin, lê nemirî ye û windanebûye, ji ber ku Bazê Stiranê Bi baskên awaz û helbestan ew parastiye.

Di qûnaxên tarî de , dema tinebûna dibistan û dezgehên ragihandinê , helbestvana bi şêweyekî nazik , bûyerên dîrokî û çîrokên kew û çiya , li ser rûpelên hişê gel nivîsandine.

Di rojên teng de, berî bazdanê, Kurda radihişt tivingê û helbestê û berê xwe didan çiya.

Ji ber van egeran, helbest bûye nasnameya gelê kurd û navnîşana Kurdistanê.

Heger ne ji helbestê ba, wê zimanê kurdî li ser darbestê ba.

Ji dil û can ez helbestên LÊMIŞTA ZOZAN, PIŞTÎ ÇI, EVÎNA TE, LANDIK û PELÊN SIPÎ dikim diyarî ji malpera (amude.de) re di gel hêviya razîbûna xwendevanan.

**FERHAD IÇMO
QAMIŞLO 14-05-2002**

EVÎNA TE

Heger jîyan bibe derya
evîna te bi min pêle
heger viyan bibe tembûr
evîna te li ser têle
heger bihar bin ax bibe
evîna te xaç û kêle
di nav pencê êş û xewna
evîndarim min nehêle

* * *

Evîna te heyvek geşe
dema sitêr winda dibin
li pêş çava xewnek xweşe
bi wê omîd şiyar dibin
mizgîniya bayê reşe
gava kanî zuha dibin
evîna te hêvya dile
dema hêvî cuda dibin

* * *

Evîna te hat bişavtin
di kanîkên xewn û xwînê
bû kulîlkek ji rengê dil
li zozanê Feraşînê
di şikefta Şanîdarê
berî hêsrên Mem û Zînê
evîna te di dest min de
bû kilîta deryê Jînê

* * *

Li ser lêvên birîna dil
evîna te sazek zîze
seba digrî berî sîga
piştî dengê te dibhîze
li dor pêtên şemala te

**dilê sotî hîn dilîze
bihara geş li bê yara
şevêk sare yan payîze**

*** * ***

**Li payîza çav bi hêsir
evîna te gulistane
di nav ewrên kîna kevnar
ew paytexta dilistane
evîna te hey'v û roke
bê te cîhan taristane
heger evîn rokê vemre
hêlîna dil goristane**

*** * ***

31-7-1992

**Ev helbest di kovara GELAWÊJ de
Hejmar:27.28 sal:1996 li bajarê QAMIŞLO
hatiye belavkirin û weşandin.**

MAM WELÎ

**Mam WELÎ!
felek ne li serê te bi tenê
gerya ...
werya ...
û fitilî !
li gor bendê Yekemîn
ji yaseya daristanê.
bazê Pîr ...
dibe qirdikê ...
cobirk û kullî !
û kev'rê mezin
li Kurdistanê.
ji serê zozana...
diherike
binya gellî !**

**Erê MAMO..... !
tîra bêbextiyê...
ne di pişta te tenê de
çikilî !
kê li Kurdistanê...
ro nîvro talankirin
zilf û gulî ?
ax ... Mam Welî....**

**M..A..M..O..... !
bi ser de, milên wana
bi xelat û nîşana...
wa...xemilî !
çendî me digot:
em aş'tî xwazin.
çendî me digot:
em perwer û nazin.
lê peymanê hêvîya...
li ber dergehê...DIROGÎDA**

ha...wa...terpilî !

**MAMO....bêje....
ma ne şerme
tawanbar....
îro li kuştî,
dike gilî !!!?
MAMO....MA.....MO...
ro nîvro...
bi seda,
bê sûc,têne kuştin
û ber bi kesîve...
naçê tilî !
ax MAM WELÎ**

**Ax MAMO.....
li hawîr me...
kulîlkên azadiyê dipişkivin
li hawîr me...
şemalkên serbestiyê dilivlivin
lê.....em..!
lê em vegeryane
yaseya Êlê
û sala çilî !**

**MAM WELÎ.....!
di firehiyê de
em cendekê xorta radixin
ji bo yek kakilî.....!
û di tengahiyê de
bi yek dengî...
mîna kunda , em dixwînin
li ser axa...
wî kaviî..... !**

**MA....MO.....
bextê meye Mamo**

**zû dilê xwe...
li ber neyar,em radixin.**

**zû xwarina xwe...
ji ser agir,em dadixin.
sed mixabin...
tu jî biner...Mamo...
çawa xwarin,tê avêtin.
lê.....nîv kelî..... !
Mamo nîv kelî..... !
xwezî carkê
tenê carkê
li nav baxa,bipişkive
ew Nêrgiza
sê çar pelî!
Ax Mamo...
Ax Mam WELÎ
kes guh nade,peyv û xêzên
vî reş pelî !
A.....x
em li cîhan bûne ax.
lê em mane bê ti ax
A.....x,A.....x
Ax Mam WELÎ.....!!!!????**

24-3-1996

Ev helbest di kovara-METÎN-de hejmar:54

Sal:1996 li DIHOKÊ,hatiye weşandin.

Ev helbest di kovara-JIYANA REWŞEN-de,hejmar:13 sal:1997 li

ISTEMBOLê

hatiye weşandin.

HÊSIRÊN GUNEHAN

De bibarin
ji kanîka çavên şermîn
ji xwezîyên Zîn û Şêrîn
ji omîda.....
ji birîna.....
ji ber kêlên bîr'anîna
De bibarin
ji axîna wan bilûra
ji dor perdên,
wan tembûra
ji sîpanê,berfa xwez'ya
li ser pengên,
zilf û kezya
De bibarin.....
hêsirê.. min
De bibarin....
Zivistan û payîzên dil
bê biharin.....
De bibarin
mîna tava
De bibarin.....
*** * ***
De bibarin.....
li ser şopa wan kerwana
ji landikê...
ez rêbarim
ez derketim
ji tarîka,wê neyînê.
bi dûrketim
ji hembêza,jîn û vînê.
çend hezar kul...?
çend hezar êş...?
min bi hêsra,ji xwer avda.
dêmên xunca,dilerizin

**bi axînin...
bi nalînin...
li ber bayê pêla derda.
omîdên dil...
li ser dêmên,ewrên xwezya
bi qêrînin...
bi hewarin
li dilê jar,birîn û êş
bê jimarin
de bibarin,hemî gava
de bibarin.....**

*** * ***

**De bibarin,hêsirê min
de bibarin.....
bihara min,birîndar bû
bê gul barkir.....
havîna min
wek nêrgiza,tî û zuha
serî xwarkir.....
min û ewrên,vê payîzê
hês'r û baran
li hev parkir.....
zivistana malik wêran
berf û bahoz
bo min karkir.....
bi vî barî...
ezê çawa bighêm wara
bi vî rengî...
ezê çima,ji xew rakim
dost û yara....
çîroka min
ji pêşî de,du hêsirin
li ser dêma digindirin
de bibarin,ji van çava
de bibarin.....**

*** * * 20-11-1995**

MIN TU NAVÊ

**Min tu navê
hek ji perya,mîna Belqîz
tu xanîkî,bo min lêke
li ser avê
yan bi desta,weke Ferhad
tu zinarên,çayê hêvya
biçirîne..
ji bo avê
ez neyara
weke yara
li ser sînga,xwenî befrîn
xwedî nakim
çêlyê mara
ez ti cara
di nav gelyê,herdû sêva
kedî nakim
hek bi destkî
tu j' mir bîne,bi hevdûre
heyv û tavê....!!!
wek her cara...
ezê bêjim :
min tu navê.....
min tu navê.....**

*** * ***

**Min tu navê.....
xweş bawerke
ez dilê xwe , nakim Ûtêl
da ku her yek,bi nazdarî
tê de razê
kes kulîlka,
destmêj girtî , bi axêre
dike qurban , li ber bejna
şîn pîvazê?
bila her kes,ji mir bêje
tu bê hişe...**

şaş û gêje...
ji pêşî de , ez dizanim
rêka eşqê ...
çi dirêje
min tu navê...
min tu navê...
hek tu agir,bo min vêxe
ji leylavê !
wek her cara,
bersiva min , dîsa eve
min tu navê
min tu navê
* * *

Min tu navê.....
heger kindir,
li qirka min,bigerînin
min tu navê ...
heger berka,
wek teyrokê,
li sînga min,bibarînin
min tu navê ...
heger çava,
berî mirnê,
ji serê min,ew derînin
min tu navê ...
lê evîna ...
tevlî xwînê
di dilê min,
qet tu carî,namirînin.
evîna min ,
bilind tire , ji sitêra
evîna min ,
mezin bûye,
di nav şîlfên,şûr û kêra.
hek tu hêsra...
bo min raxe ...
tu di gel min,

**li vê jînê , nabî zava.
bersiva min.....
her dem eve.....
ey Celabê , di nav dava.
min tu navê
min tu navê
min tu navê
hek tu avbe.....!!!
ez li jînê , nema vedxum
peşkek avê
min tu na....vê.**

*** * ***

10-12-1995

**Ev helbest,di kovara-BIHAR-de hejmar:4
Sal:1997.li QAMIŞLO hatiye belavkirin.**

KEWÊ ÇIYAYÊ BEHDÎNA

**Aso ...
ey hewar ...
ka ew Kewê, jar û xemgîn.....
doh mêvan bû,
li kolika menî zêrîn**

**Aso ...
sed hewar ...
kanî mîrê saza şermîn**
**ka ew bilbil
ka ew sorgul
çi zû li wî, sar bû hêlîn**
**gelo raste...
yan jî xewne,
hîna zûbû ,kekê Tehsîn.....
sed mixabin,
ey hewar û sed hewar
di seyrana biharê de,
Adarokek biçilmise.**

**Aso ...
ey hewar û sed hewar
dîsa li dil, nûbûn birîn**
* * *

**Aso ...
ey hewar...
((Bêrîvanê))wê kî bêje....?
((Xalxalokê)) di gel ((Çotyar))
weke ((Derdo)),
li ber ((Destar)) ...
ji êvar de , mest û hêje**
**gelo raste
fal ... derewe...
nema ((Derdo)) kes dibêje....?
heger şevê ...
Sê çar cara ...**

**((Yarî Dilo)) ez nebhîzim.
şev girane...
mal wêrane...
şev bê denge,pir dirêje.....
Aso ...
hey hewar û sed hewar
evîna wî...,hê ji mêje.....!
* * ***

**Aso ...
ey hewar ...
em tev hêlan,di nav rava.....
xwezî dîsa ...
wekî berê ...
di gel Bûkê,biba zava
Aso ... sed hewar,
xwezî carkê ...
min bidîta ...
helbesta wan herdû çava.....
çend hezar kul ,
wî wêran kir ...
çend hezar dil ,
wî rizgar kir ...
ji hembêza dengê tava ?
Aso ...
ey hewar û sed hewar
ezê çib'kim ...
bi xwezî...û...ax..û..lava....?
* * ***

**Aso ...
ey hewar ...
gulkê li me fikir bihar
gul çilmisî.
ka ji bo çi ,
deşta hêvya,hişte beyar....?
Aso ...
Sed hewar ...
çizû li wî , dem zîvirî**

**şemalka geş,zû vemirî
li kerwanê...
sazên ciwan,bûye êvar!
bila mirin ,
tenê bêje ...
li ser pişta hespê hêv'ya
di lîzkê de,
kes namîne,her dem siwar....
Aso ...
Ey hewar û sed hewar
hey heware ASO
* * ***

31-5-1995

**Ev helbest,di kovara-ZANÎN-de hejmar:12
Sal:1997 li QAMIŞLO hatiye weşandin.**

KEMAL

*Ev helbest diyariye ji bo axa gora pakrewanê Nemir
Kemal DERWÎŞ*

**Dikim nakim
ez gaziya , berê sibê.
ji mizgefta , bawer nakim ...
vê hewarê...
wê qêrînê...
vê gaziye ...
wê nalînê ...
ji Izgehê , bawer nakim ...
du darbesta,
ez dibînim , li ser desta
navê ... KEMAL
li ser sîngên , qîz û xorta
ez dixwînim,wek helbesta ...
lê...dixwazim
wekî berê...
ji vê xewnê,serî rakim ...
ez dixwazim
di gel Kemal,wek her cara
ber bi malê,dîsa barkim ...
gelo raste ... ?
wilo bi lez,Kemal barkir.
dikim nakim,dikim nakim
dikim nakim,bawer nakim ... !**

* * *

**Ez çi bêjim ...
ka çi deynim ...?
ji nenûkê, heta serî
ezê îro , bikim gulek
li ber serê
Kemal deynim ... !
ez çi bêjim ...?
Pey'v xemgîme**

hember pesnê,navê Kemal
di ziman de,peyvek nîne ...
ez çi bêjim ...?
pey'v şermîne
jiyan baxê,xewnên xweşe
yên wek Kemal
bexçevanin
her dem li nav,rûniştîne ...
ka ... çi bêjim ...?
pey'v raketin
dema refên,miletê jar
li pey Kemal
dil şikestî bi rêketin ...
wê çi bêjin ,ez çi bêjim
pey'v jî gêjin !!!?
* * *

Ji nû îro
ji sitêra,ez dipirsim
kanî Kemal ??!
ji nû îro
me baş naskir,kê dida me
ji kaniyên,çayê Berzan
ava zelal !!?
ji nû îro
em şiyar bûn,wek serxweşa
lê winda bû,ji pêş çava
xewn û xeyal !!!
ji nû îro
weke rokê,va xuyakir.
bi xwîna xwe,kê di dest me
dagirt peyal ??!
ji nû îro
bi millet re , ezê bêjim :
heger Kerwan,li ser hev be
namre Kemal,namre Kemal
namreKe.....mal..!!!!
* * *

7-11-1996

Ev helbest di kovara -GELAWÊJ-de hejmar:27-28 sal:1996 û di kovara METÎN-de hejmar:58 sal:1996 hatiye Weşandin û belavkirin.

EVÎNA XEMA

**Xema necivîn , dil bû goristan
va li min û te , bûye zivistan
kocer vegeryan ,li warê kevnar
ketin xewa xweş,dost û evîndar
tenê Sazên te,di nav perdên şev
bûne nalînek , li ser lêvên dev
dil û cergê xwe , te da ber tîra
tu bû serkêşê , dîlana pîra
* * ***

**ka evîna min , ka ew baxê şîn
xewn û hêvyê min,tevde helweşîn
ez bûm peyala , destê bê çara
tu bû şivanê , qîr û hewara
ne ez giham te , ne tu giha min
heta bi xewna , li me bûn dijmin
sorgul çilmisî , li hêvya bilbil
bilbil hat sotin , bi evîna dil
* * ***

**ma wê çima dil , neke nalenal
çav bûn peyala , hêstirên zelal
te ez xistime , rêza bê soza
ez bûm Nesrînek, di nav bahoza
ez bûm nîşana , evîna wînda
li şûna warê , konê revenda
bê biharim ez , li min payîze
jîna min şeve , tarî û zîze
* * ***

**Gulfiroşa gul , da bi erzanî
dil firoşa dil , da bi nezanî
perperîka mest,hate seyranê
Ji bo maça dêm,ket goristanê
evîndara hiş , avêt ji serî
tenê ez mane , li paşya derî
xema di dil de , ez dilorînim
rondikê xwezya,ez dibarînim
* * ***

**dikim nakim ez ,dil nayê rayê
ji zindana wî , kulek dernayê
dil bûye baxê , êş û birîna
şev kete dava , qîr û lorîna**

wer li êşa min ,carkê bipirse
ji sitêrên şev , ti car netirse
were netirse ,ji vê heyva gêj
ji bo xweşya dil,sozkê bid û bêj

* * *

ez gula te bûm,xemla min werya
kevrê ker û lal, li ser min girya
destê min derxîn , ji bend û lela
li min vegeirîn , kildanê kila
ketim bextê te ,xewa min nayê
ma tu nabîne , hesrê ber bayê
dotmama teme ,tu min nabîne
ji vê tariyê , zû min derxîne

* * *

bi xebat û çeng , bi zanîn û şer
ji xew şiyarke , cîhan sera ser
perda biçirîn , ji dor xemla min
wer min azadke , ji qeyda dijmin
wer min bixwaze,ji destê mirnê
bi xam û agir , bi saz û zirnê
pirin xwazgînî,tên min dixwazin
bixe destê min , gustîlk û bazin

* * *

bi xêr û xweşî , kes tiştikî nade
destê gunehkar , bê ol û dade
nemîn li hêvya , ax û xwezîya
kes bi xwezîya , naghê kezîya
destê min bigre , ezim yara te
ji baxê Jînê , ezim para te
ezim asoyê , omîd û lava
ezim buhişta , stêr û sîtava

* * *

buhişta te bûm, lê zû tu revya
ez bûme mêrga , çeqel û rovy
ketim nav pencê,şeva dîl û mest
dost û hevala,xatir ji min xwest
herdû çavê min, hîn hêvîdarin
li hêviya te , rondik dibarin
çima tu revya , ji hambêza min
şeva reş te kir,xem'1 û xêza min

* * *

rûkê minî gewr , dîrokê reşkir

pifkir birînê , pêta wê geşkir
lehya xwîna sor,ez dam ber pêla
heta bi hêvya , destê min hêla
berfa kevnare , derî li min girt
çira min nivya,pêta wê vemirt
feleka bê bext,pişta xwe da min
ji ava jînê , qurtek neda min
* * *

dem û dewran tev,li me bûne yek
leşkerê mirnê , hatin lek bi lek
gula min û te , dixwazin rakin
ji baxê Jînê , koça me barkin
hewarê bighîn , dost û hevala
bi kêr me nayê , ew xewna vala
were bipirse , li rewşa wara
çima bê dengîn , sazên dildara
* * *

li dilê yara , îro payîze
bayê reş û kur , bi wa dilîze
di şikeftên xwe,bê zar û dengîn
heger şiyarbin , mêr û lehengin
mane li hêvya , xewna Adarê
bê xwîn geşnabe,gula yek darê
werin destê mi,jiyan seyrane
dîtna we li dil , tavek barane
* * *

vaye bihar hat,ka seyrana min
vaye Adar hat , ka dîlana min
bilbil vegeryan, li dêmên gula
qîza dest avêt, kildanê kila
çima hûn nayên,reqs û semayê
li şahiya min , pêjna we nayê
werin destê min,jiyan seyrane
dîtna we li dil , tavek barane
* * *

seyrana mine , dîlana mine
dilê bê wara , hêlana mine
werin bibînin, xemla bala min
yek qurtê vexun,ji peyala min
taca min bînin,deynin ser serî
bera birêsin , kevok û qumrî
roka min hilat,va ez rizgarbûm

ji xewa sala , dîsa şiyar bûm

*** * ***

12-2-1994

**Ev helbest di kovara-GAZÎ-de hejmar:26
Sal:1997 li DIHOKê hatiye weşandin.**

ALÊN HÊVÎYA

**Alên hêvya , wa derketin
ji nav pêlên, derya xema
berf û bahoz,bi dûr ketin
ji sînorên , bûka dema
nalînên dil , bi rê ketin
li ber pêtên , ava çema
lav û hewar , tev raketin
di hambêza , zaz û sema
* * ***

**alên hêvya xweş ronakin
li ser taca , bûka cîhan
diçirînin , perdên şeva
ji dor dêmên , gula zozan
hûr xunavê , dibarînin
li kulîlka , warê xopan
biharek geş , li me hilat
bi seyran û saz û dîlan
* * ***

**alên hêvya , wa hilatin
ji nav gorên, pakrewana
tîrên rojê , xweş xelatin
li şûnmayê, ji kerwana
dîsa ji nû , bilbil hatin
ji serdana , êş û jana
wekî berê ,mest û matin
gul di hambêza perwana
* * ***

**alên hêvya , wa dilîzin
li ezmanê , Kurdistanê
nav têdanê,em dibhîzin
ji nav axa , goristanê
xweş awazin,naz û zîzin
li nik pêtên , çiristanê
pêwanên dil,xort û qîzin
bilbil hatin , Gulistanê**

* * *

25-9-1992

**Ev helbest di kovara-BIHAR-de hejmar:3
Sal:1997 li QAHIŞLO hatiye weşandin.**

LI BER BAKET

**Li ber baket , jiyana min
weke tûmên , kelemperê
di xewna de,hîn dibhîzim
nale nalê , wê dîlberê
Ka şemalka , taristana
ka ew fînda , di pencerê
Ka bihara , dost û yara
kanî rewşa , warê berê
* * ***

**li ber baket , wek sitêrkê
di nav mijê , taristana
jiyan borî , li pey hêvya
di nav kêlên , goristana
bê biharim , hîn beyarim
li paş perdên , zivistana
ka kulîlka,xewn û hêvya
kanî bûka , gulistana
* * ***

**li ber baket , jiyana min
pêla êşa , dil hilanî
di nav baxê , bîr anînê
li min derbûn,hezar kanî
wê Şemalkê , bi nazdarî
di nêv dil de , pêtek danî
ka peyala , herdû lêva
kanî meya , kamîranî
* * ***

**bê jiyanim , li vê jînê
êş mêvane , li birînê
xweş xamene,herdû hêsir
li rûpelên , bîr anînê
meya êşa , ez dinoşim
ji nalînên , Mem û Zînê
ne ez tenê , windayîme**

di nav pêlên , vê evînê

*** * ***

5-8-1993

**Ev helbest di kovara-GELAWÊJ-de hejmar:26 sal:1996 li QAMIŞLO
hatiye weşandin..**

BERSIV

Diyarî ji bo R.DILOVAN

Berî rêz û silava
destpêk bi navê Yezdan
ez vê namê dişînim
ji bo kekê DILOVAN
li ser serê ê wek min
te xwe kirye rexnevan
xwelî li serê mebe
Gurî va bûye semyan
* * *

Rexnevanî ka çiye ?
were ji bo min bêje
bihayê gotarekê
ma bi peyvên qirêje ?
bi dîtina diriste
neb' zimanê dirêje
kesê nezan û bê hiş
tîra erzan davêje
* * *

Te ez dame ber tîra
Ji min neke gazina
ez Ferhadê xemgînim
ne şivanê bizina
heger pênuşê hildim
di gel sûnda mezina
kesên wek te dimînin
palên ceh û kizina

* * *

Hespên fala nalkirin
kevjal lingê xwe hildan
xêlyê bûkê nêzîk bûn
beqa çavên xwe kildan
veger li gotara xwe

**wek peqpeqa zik çaydan
keko rûnê li malê
hîn tu dûre ji ziman**

*** * ***

**Te riswakir yara min
bi wa peyvên rûtkirî
bêyî ku tu nasbike
yara li paşya derî
Welat yare kekê min
her kes li ser wê digrî
me ya kevnar çêdibe
ji hêsrê mêwa tirî**

*** * ***

**Zanebûna teyî pîr
ji edrêsê diyare
çizû tu bû rexnevan
hîn qada te beyare
naveroka helbesta
bi te gelkî dijware
helbest xewnek bilinde
ne birinc û savare**

*** * ***

**Çend gotarên teyî rij
min xwendine lê bi zor
te ji nik kê aniye
rêzimanek bê sînor ?
ma tu şûjnê nabîne
di wî çavê xwenî kor
bawer bik ji birê xwe
bibe şifêrê gundor**

*** * ***

**Keko pê nûs erzan bû
dema tu bû nivîskar
ji vî navî bi dûrkev
bihêl ji bo xwedyê Kar**

**dîsa ji min bawer bik
qet tu naghê Serê car
bi vî hawî tê bêje
sed xwezî bi sala par**

*** * ***

19-11-1996

**Ev helbest di rojnama:Azadiya WELAT de.hejmar:65 sal:1997 li
ISTENBOLê hatiye weşandin.**

KAK BEXTYAR

Kak Bextyar
dema te xweşbe, dîsa wek her car
pisîka mûdî, çi zû bi çil ket
û yeka yeka, serê çêlîka
bi dû hev de xwar
agir girtiye, baxêt xewnê me
Nêrgiz şewitîn
Beybûn peritîn
Qumrî kemitîn
Bilbilê xemgîn , di nav xwînê de
hewar dike hewar
birînên li dil
kevnar û kûrin
em û vê lîzkê
ji hevdû dûrin
tu kes nizane, kanî çiyê qoz
li nav hev ketin, maçe û sînek
kûbe û dînar
beydeqên dor şah
fîl û hesp û rex
ji hevdû dûrin
mane bê ti nerx
Şahê Dilbijok, ketiye davên
dînar û dolar
refên Pêşmerga
bûn dijminê hev
bi dîlkî xemgîn, ji serê zozan
xwe berdan bajar
textê azadyê
ew textê kevnar
di bin cendekê, mafê bê sînor
bû perçe û par
çibkim Kak Bextyar
gur û dûşivan, li pêş çavên me
bûne dost û yar

komên hewarê,ne li ser hevin
ji hevdû dûrin,wek roj û şevin
civata hêvya ,ji hev belabû
çi zû bû êvar
Pakrewanên me
gazî me dikin:
mixabin ... gelo
mixabin ... Kurdo
li ber dergehê,sedê bîst û yek
tu ma dest vala,bê çek û fişek
Kurdo rawiste,ma xwîn ne bese
Kurdo ya sitar
raste Kak Bextyar...
ti car ala Kurd
bi destê dijmin ,ji ezmanê Me
nayê ber bi xwar
lê bi destê me ... !
çend hezar kulîlk,çend hezar sorgul
çend hezar kevok,çend hezar bilbil
mane bê hêvî,mane bê omîd
mane bê bihar
ho Keko
me dahol anî
me sifre danî
kefenê hêv'ya ,ji nû me vekir
me ew vejandin,me ew lorandin
med' got em tevde,îro rizgar bûn
ji bin şiv û dar
lê ... dawya dawî
wek kurka bawî
me bi vî hawî
piştî pênc sala,li dîwar nexist
tenê yek bizmar
min got ezim mîr
te got ezim mîr
em tevde bûne,serok û wezîr
kerî û kerwan ,bûne nêçîra
devê gurê har

çavê me kor bû
guhê me ker bû
em li şûnwara, mane bê nîşan
mane bê biryar
jar û perîşan , dîl û belengaz
kêzik û mêşa, di devê me de
qurmê ziman xwar
li Welatê Me
yek xame nema, bê lay û serbest
ketin bin desta
kovar û pirtûk, awaz û helbest
pira rastiyê
di bin tirsê de, wek camkê şikest
li Welatê me, tenê yek xame
nema bê hefsar
Keko sed hewar
danê me tine, meyra me tîre
xeta xwar û leç, ji gayê Pîre
me bi destê xwe
li xwe kir payîz
li me zuha bû , bax û dar û rez
kanî û cobar
Keko sed xwezî
bi berf û sermê
tev li hêviya , dema dibarya
ji ezmanê sar
dîsa wek her car...
dema te ma xweş..
ez bi hêvî me , tu her bimîne
dilşad û Bextyar.

* * *

21-8-1996

Ev helbest di kovara-BIHAR-de hejmar:5
Sal:1998 li QAMIŞLO hatiye weşandin.

Ferhad IÇMO :

Di sala 1960'î de li bajarê QAMIŞLO hatiye dinyayê, Li dibistanên bajarê QAMIŞLO xwendina xwe bi dûmahî aniye. Di sala 1984'an de bawernameya-BEKELORYOS - di endazyariya şaristaniyê de ji zankoya HELEBÊ wergirtiye. Berî helbestê, dil ketiye mûzikê û di sala 1970'ê de dest bi lêdana tembûr û gîtar û cumbişê kiriye.

Lê di 29.07.1978'an de helbesta xwe ya yekemîn bi navê -EY ZEMAN-daniye.

Di pîraniyên kovar û rojnameyên kurdî de helbestên xwe weşandine û nêzîka çil helbestên wî bûne stran, bi dengê:

Mihemed ŞÊXO, Beha ŞÊXO, Adil HIZNÎ, Selah OSÊ, Isma'îl CUMA, Gulistan SOBARÎ û ŞEYDA.

Heta niha pênc pirtûkên helbesta çapkirine:

- 1- LÊMIŞTA ZOZAN 1988
- 2- PIŞTÎ ÇI 1995
- 3- EVÎNA TE 1998
- 4- LANDIK-1- 1998
- 5-PELÊN SÎPÎ 2000

Pirtûka LANDIK- 2- ya helbestên zarokanî di bin çapê de ye.

NAVNÎŞAN

Ferhad Içmo

P.O.BOX:171-Kamishli- Syria

Tel: 00963 52422597 – 421012

Mobile: 00905367907929

